

על ניתוח תוכן (CONTENT-ANALYSIS כשיטת מחקר איקומי)

1. הגדרת המושג "ניתוח תוכן"

"ניתוח תוכן" מוגדר על ידי ברלסון (Berelson, 1952) כטכnika מחקרית לתיאור שיטתי, אובייקטיבי וכמותי של תוכן תקשורתி כלשהו.

הולסטי (Holsti, 1969) הגדר את ניתוח התוכן כשיטת, טכnika מחקרית להפקת היסקים, המזהה בשיטות ובאובייקטיביות מאפיינים של מסרים בתוכן מסוים שנחקר. האובייקטיביות מתאפישת בכך לנתח שערך על יסוד כללים ברורים, המאפשרים לחוקרנים שונים לקבל אותו תוצאות מאותם מסרים או מסמכים שהיו לפני החוקר. זאת יש להציג, כי ניתוח תוכן שייתי "הכללו או אי הכללו של תוכן נעשית לפי קритריונים של בחירה המושמעים בעקבות. דרישת זו מסלקת ניתוחים שבהם נבדק רק חומר התומך בהשנות החוקר" (הולסטי, 1968, עמ' 598).

פרס ויציב (1975) מגדרים את ניתוח התוכן כשיטת המשמשת בחומר כתוב (ספרים, עיתונים וכו') או חומר שמור בדרך כלשי (קלטות וכו'), כדי להסיק מסקנות על ההתנהגות האנושית.

קריפנדורף (Krippendorff, 1989) מציע טכnika שבה ניתן להפיק היסקים תקפים, אשר אפשר יהיה לחזור עליהם ולקבל אותן תוצאות.

גובה ולינקולן (Guba & Lincoln, 1981) קובעים, כי ניתן להפיק היסקים מtower תוכן עצמו, הוואיל ולדעתם תהליכי גילי המאפיינים של מסרים המושקעים בתוכן הנחקר נבנה ומעוצב על-פי מה שיש בחומר עצמו, ולא מתוך הנחות או מקרים עיווניים, הנכפים כביבול ומאולצים על הטקסט.

עמה צבר בר-יהושע (1990) משלבת בין האלמנטים שבהגדרות דלעיל, ומגדירה ניתוח תוכן כ"טכnika מחקרית להפקה שיטתי של היסקים תקפים, שניתן לחזור עליהם, מtower מסרים המוצגים בתוכן כל שהוא בהקשר מסוים" (עמ' 89).

2. בעיות מетодולוגיות

כל מחקר המבוסס על מסמכים ארכיאוניים כמקור עיקרי נתונים, יש לו בדרכו קשיים לא מעטים, ובמיוחד לחוקר העוסק בשתי דיסציפלינות שונות, כגון סוציאולוגיה והיסטוריה. אנדרו (Andrew, 1985) מדגיש שלושה מישורים שבהם ניתן למקד את הבעיות המethodולוגיות המתעוררות במחקר ההיסטורי המבוסס על ניתוח תוכן.

2.1 נתונים היסטוריים, זמינים ופרזנטטיביות

- א. חוקר קשה להבין את ההיגיון שלפיו נקבעים הסדר והארגון בכלים העומדים לפני החוקר (ארכיאונים, פרסומים ציבוריים, משרדים ציבוריים, מוזיאוניים וכיו'ם).
- ב. מרוב המסמכים, ובמיוחד במקורות המשניים, קשה לחוקר לזהות אילו מסמכים משרתים את המחקר ומקודמים אותו ואילו לא.
- ג. לא כל המסמכים הדורשים לחוקר שרדוו, ואלה שכן שרדוו לא תמיד מספקים לחוקר את האינפורמציה החדשונה.
- ד. אין ביכולתו של החוקר "לזרור אחרה", ולבקש הבהרות נוספות או לערוץ בדיקה חוזרת (אנשים נפטרו, או עברו מקום מגוריים, או נשים שנישאו ושם משפחתן שונה, ועוד).
- ה. ייתכן שמסמכים חיוניים ביותר למחקר לא נשתרמו בתקופות מסוימות, מסיבות שונות.
- ו. מסמכים ההיסטוריים יכולים לשקף סילוף מכון עליידי כותביהם למטרות שונות, וחוקר ניצב מול פערים בין "עובדות" והוכחות.
- ז. החוקר נאלץ להתמודד מול "MBOL" של מידע שבודר לנו על-ידי אחרים על בסיס אישי ושיפוטם שלהם. שיפוט זה מושפע (בין נרצה ובין שלא נרצה) על-ידי היחס בין אינטלקטים שונים בתוך החברה שאליה מתייחסים המסמכים, כולל התנשאות אינטלקטים ביריעומדים באותו חברה.
- ח. כאשר עוסקים במחקר ההיסטורי בניסיון לשזרור את ההיסטוריה של קבוצה איזו שהיא, קשה לבזבז את הרשעה על תהליך השזרור עי' שיפוט ואינטראקטיציות שמקיפות את הערכיים הדומינייטיים בני זמנו של החוקר.
- ט. החוקר נמצא במצב של גישוש באפלה. הוא נדרש בכל תהליך המחקר לקבל החלטות: במה לעין, ממה להתעלם. החלטות אלה, שמתקבלות תוך כדי עיון במסמכים, יכולות להיות בעלות משמעות רבה למחקר ולتوزאתיו.
- י. שפע של מקורות ומסמכים העומדים לרשות החוקר הוא מצב המכיבידגמה, שכן אי-אפשר לבדוק כל מסמך ומסמך. מתעוררת השאלה: על איזה בסיס לערוץ את הדגימה?
- יא. כאשר אין לחוקר די מסמכים והוא מבקש להסתיע במקורות שניים, עליו להחליט כיצד להיעזר במקורות שלרשותו, ומה הכלים שעליו להשתמש בהם בבווא למתת תיקוף למקורות אילו.

2.2 היחס בין תיאוריה לעובדות

- א. מקובל לומר כי ההיסטוריה אינה "מדברת בפני עצמה", אלא דרך סלקציה, שהיא פרי האיסוף וההדגשה של החוקר. משום כך הסלקציה והפרשנות שהחוקר נותן למקורות שלפניו מסמכים על השאלות העולות מנקודת המקרה שמנתה.
- ב. כיצד, ואם בכלל, אפשר להבין תהליכי היסטוריים שקרו בעבר, בפרשנטיביה של הווה?
- ג. האם הנחות היסוד של החוקר ניתנות ליישום כאשר מדובר בתקופות שונות שמהתקופה שבה ערך החוקר?
- ד. המחקר ההיסטורי דרוש גם פרשנות ומסגרת תיאורטיבית שעליה ניתן "لتלוות"

(לחסמייך) עובדות שהופקו ממשמכים היסטוריים. במקרה של נתונים סותרים, כיצד להתיחס לבעה?

2.3 בעיות הכרוכות באינטראפרטציה ההיסטורית

- א. חוקר עוסק במסמכים מתקופה שונה מזו שבה המחקר מתבצע, מבסס את הנחותיו וטיונו על מסמכים הכלולים מושגים בעלי משמעות שונות מאילו של החוקר ותקופתו. שומה עליו אפוא להיזהר מלהתת משמעות מתקופתו למשגים בני תקופה אחרת.
- ב. בתהילך המחקר החוקר "משפייע" על החומר עליidi האיסוף, הניתנו והאינטרפרטציה שלו. בו בזמן "משפייע" החומר על החוקר, וכך נכנס לתהילך המחקר גורם אישי.
- ג. שני חוקרים, הקוראים אותו במסמכים וווקטורים אותה דרך מחקר, עשויים להתרשם באורח שונה. בעה זו מצביעה על אמיןותה של שיטת ניתוח התוכן.

3. יתרונות השיטה של "ניתוח תוכן" במחקר איקוני

השימוש ב"ניתוח תוכן" כשיטה מחקרית במחקריהם כמו במחקר איקוני היסטורי, חרב הביעות המתודולוגיות שצויינו לעיל, יש לה יתרונות, ואלה הם בקצרה:

- א. השיטה מאפשרת לחוקר להקף תקופת זמן ארוכה.
- ב. הצורך בשיטור פולה ובהסכמה מצד החוקרים הוא מועט. העדויות של החוקרים על התנagogות, דעותיהם, השקפותיהם וכוננותם, שוב אין נמצאות בידיהם, מפני שמדוברות על הכתב וזה נשאר במסמכים. יתרה מזו, במקרים רבים הם נגשים כל הרוצה לעשות בפן שימוש.
- ג. על פי רוב אין החוקרים (בשעה שמחברים את המסמכים) מודעים לאפשרות שה坦agogות, דעותיהם, השקפותיהם, עמדותיהם וכו' עתידות לשמש "אובייקט" למחקר ולבדיקה. משום כך אין החוקרים, מחברי המסמכים, מבקשים להתאים את התנagogות לציפיות עתידות, כגון של החוקר, והמסמכים משקפים אפוא התנagogות טבעיות.
- ד. החוקר יכול לצפות על תופעות ואיויעים שהתרחשו בעבר, לאסוסף נתונים על אודiot אנשים שאינם בין החיים.
- ה. ניתן לעמוד ב יתר קלות על שינויים או תהליכי שאירעו בתקופה ארוכה. לשם כך ניתן לאסוסף עדויות כתובות מזמן שונים המתאימים לתופעה הנחקרת ולעורר השוואה.
- ה. אימוץ השיטה מאפשר לחוקר לעורך בקרה וchezoor של תהליך איסוף הנתונים. "התנagogות הנחקרת" רשומה במסמכים ובעדויות הכתובות, ולהיפך היא שומרה וקבועה, וכל חוקר יכול לעורך עליה אותן ציפויות בכל זמן. על כן מהימנות השחזור תהא גבוהה.

4. הציגת שאלות הממחקר ותהליכי החקירה

העוסק במחקר היסטורי שומרה עליו "לחשות", "לחיוות", את התקופה שהו הוא חוקר. עליו להעמיד שאלות רלבנטיות, לבדוק את זמינותם של המקורות ולקבוע את המונדולוגיה שתנתנו את הממחקר תוך כדי תהליכי החקירה עצמו.

במהלך המחקר על החוקר:

א. לדוח על התהליכי וההשלכות שהחליטו בעניין ההתיחסות למקורות שיש בידו, כגון: שיקולי דעת בקבלה או דחיה של מקור או מקורות.

ב. לדוח על השיקולים בקבלה החלטה בדבר סיום המחקר בנקודת שבת סיים, גם כאשר הוא מודע לכך שעדיין נותרו שאלות ללא מענה כלל או שנפטרו באופן חלקי. על החוקר לבדוק באופן מתמיד את תוקפם ואת מהימנותם של המקורות שלפניו (יש להניח שמקורות אלו מועברים בצורה סלקטיבית) וכן את מידת האוטנטיות של המקורות. לשם כך על החוקר לשאול את עצמו: מי הוא כותב המשמן, לאיזו מטרת כתבו, ומה היה קהיל היעד שלהם האם המשמן מקורי, ראשוני, או משני? האם המשמן הוא פרט או ציבור? אלה יש להוסיף את הចורך "לקראובין השורות" כאשר חסירה אינפורמציה.

5. על אילו מקורות החוקר צריך להסתמך?

החוקר הנזקק לחומר ארכיאוני צריך להיות מודע לקשיים שבבחינת העבר על פי מסמכים שהם מקורות ראשוניים:

א. אפשר שהמסמכים מוגבלים בתוכנם, באופן שאין מספקים את צורכי החוקר. כך, למשל, מסמכים מSchedulerים יתכן שלא יהיה אפשר ללמוד מהם על השקפות עולם, מנהגים, עמדות וכו'.

ב. לא כל המסמכים שעומדים לרשות החוקר משקפים את תחומי החינוך של התקופה הנחקרת, מפני שלא הכלול, אנשים וקובוצות, הותירו מסמכים על אודותיהם. אם כן, על החוקר לפנות למקורות משנהים ועכיפים, כדי להשלים את התמונה.

ההחלטה הקשה שעל החוקר להחליט היא: על אילו מקורות להסתמך? שאלת זו חשובה-ביות מבחן מונדולוגית, והשלכותיה מכניות לגבי כל הממחקר כולל. עניין זה יש שתי אסטרטגיות:

א. בדיקת נתונים ממוקורות שונים העשויים לזרוע או על שאלות הממחקר מזוויות שונות על מנת להגיע לתשובות מסוימות.

ב. הנחת יסוד היא, כי אין גירסה אחת ואחדיה שהמקורות מציגים בפני החוקר, אלא יש להכיר בעובדה שיש מקורות שונים המשקפים נתונים שונים. לפיכך על החוקר להגדיר במדויק את מידת הייצוג של המקורות שלפניהם ולדוח על מקורות. שימוש באסטרטגיה זו מחייב הצלבת מידע ומוקורות מנחים במטרה להגעה לאמת. החוקר צריך להיות מודע לכך שלא תמיד ניתן להגעה לעומקם ולהבנתם של אירועים ותהליכיים, ומשום בכך לו לכפות את עמדותיו שלו על המקורות שלפניו.

6. תהליך בחירת המטמכים

החוקר הידוע מכם מקורותיו החשובים לתהליכי המחקר, אף הוא יש לו להחליט החלטה לא קלה, באילו מסמכים ישמש ואילו יזוכה. לדוגמה, עיתונים הם מקור חשוב במחקר היסטורי הדן בתופעה מסוימת, אולם ברור שלא ניתן יהיה לקרוא את כל העיתונים הנוגעים לתקופה הנדונה. על מנת להתגבר על קושי זה אפשר לפעול באחת משתי דרכים:

א. התמקדות במקורות שעוניים נושאים מסוימים הנוגעים לתופעה הנחקרת, תוך התחשבות בקביעת של מקורות מסוימים, כגון: התיחסות לדעתו של גוף פוליטי ברגע לתקופה הנחקרת.

ב. בחירה אקראית של עיתון מכל פרק זמן קבוע, שעליו הוחלט בצורה שרירותית.

7. מידת הייצוגיות של המטמכים

כאשר דנים במידת הייצוגיות של המטמכים העיקריים לרשות החוקר, יש להציג שלוש נקודות חשובות אשר בכוחן לעוזת ולסלף את מידת הייצוגיות של המטמכים:
א. המטמכים נשמרו מתקופה מסוימת מציגים תמונה חלקית בלבד. זאת מושם שלאותם האנשים ששמרו את המטמכים היה חלק בלבד על מאפייני תקופהם והיבטיה, והדבר בא לידי ביטוי במטמכים ששמרו.

ב. המטמכים נשתרמו — נשתרמו על בסיס מידת חשיבותם בעניין שומריהם בלבד.
ג. תהליכי אישור המטמכים ושימורם יכול להיות מכון, כגון צורכי תעומלה. הידיעות, המגיעות אלינו מן העבר באמצעות המטמכים, מגינות אלינו אחרי שערכו תהליכי שבחורה וסינון — תהליכי שעשאה פעמים מספר במהלך התקופה עד שהמטמן הגיע לידינו. יש להניח שתהליכי סינון זה נעשו מתוך שיקולי דעת ופרשניות המושפעים מאינטרסים שונים של בעלי המטמכים.

כדי לעקוב בעיה זו במידת מסויימת, נהוג להסיק מסקנות מותק מה שאין המקורות מספקים לנו ("פערים של שטקה"). העיסוק במטמכים רבים מנסה על החוקר בבעוא להגדיר מושגים, וכן הוא עשוי למצאו במקורות שונים הגדרות שונות לאותו מושג עצמו. נחמיאס (1986) עומד על בעיית האותנטית של המטמכים. קיימות אפשרות שהמטמכים הפרטיים אינם אותנטיים. יש שני סוגים אפשריים של רישומות בלתי אותנטיות:

א. רישומות שחויבו מותך כוונת הונאה.
ב. רישומות שבאותם בלתי מודע לא ייצגו את המחבר.
ניתן לשלف או ליזיף מטמכים בטענה לזכות ביקרה או בתגמולים חומריים. כדי לבדוק אם רישומות פרטיים הן אותנטיות, אפשר, לדעת נחמיאס, לנகוט שני אמצעים:

א. בדיקה ביקורתית של המטמן.
ב. ביסוס תארך המטמן וアイומות התאריכים הניכרים בו.
קשה הרבה יותר לגלוות אם מסמן פרטี้ נמה עם הסוג השני של רישומות בלתי אותנטיות. מכל מקום, ברור כי אין להניח שככל מסמן הוא מזוהה או מסלף את הממציאות, שהרי אין לדבר סוף. אולם אין להתעלם מהאפשרויות שהמטמכים יכולים במקרה לעוזת האמת, ולא מתוך כוונה זדונית, אלא מסיבות שונות, כגון:
א. חוסר זיכרונו של מחברי המטמכים לגבי עובדות.

- ב. תיאור מוגן בмагמה למצוא חן בעיני מקבל המשמן.
- ג. עיות שנוצר כתוצאה מגבלות שאין תלויות בכתב, כגון: נורמות ומוסכמות.
- צ'אפל (P.37, Chapin, 1920) הצביע, שעל החוקר להעמיד את השאלות הבאות, כדי לקבל עליהם מענה לפני שהוא מחייב לקבל את המשמן בהתאם:
1. "למה התכוון המחבר בהצהרה מסוימת? מה שמעותה האמיתית, בהבנה מז הדברים פשוטים בלבד?"
 2. האם אמרו הדברים בתום לב?
 - א. האם הושפע המחבר על ידי אהדה או אי-אהדה כדי שלא יאמר אמת?
 - ב. האם הושפע מרצון להתפארות-שוא?
 - ג. האם הושפע מדעת קלה?
 3. האם הייתה ההצהרה מדוייקת?
 - א. האם היה המחבר צופה חלש בגל פגם מנטלי או אינורמלית?
 - ב. האם היה המחבר במקום המתאים בזמן ובמרחב כדי לצפות?
 - ג. האם לקה בהזנחה או באדישות?

8. ניודות תוכן

תהליך ניתוח תוכן בראשיתו הוא קשה, וכיוני הניתוח הם מפוזרים ובלתי מוגובשים, אולם בהמשך התהליך מבשח החוקר מסגרות מוגנות ומוקדמות.

8.1 הגדרת טכניות לניתוח תוכן

- נעמה כבר מסכמת את החזרות של טכניות לניתוח תוכן, לאור המקרים כדלהלן:
- א. טכנית מחקרית לתיאור שיטתי אובייקטיבי ומטות של תוכן בלבד.
 - ב. כל טכנית מחקרית להפקת היסקים ואשר מזוהה בצורה שיטית אובייקטיבית מאפיינים של מסרים המובלעים בתוכן מסוימים.
 - ג. הפקת היסקים תקפים, אשר ניתן לחזור עליהם בתוך איסוף של נתונים בקונטקט מסוים.
 - ד. הפקת היסקים מתוך התוכן עצמו, לאחר שההליך גילוי המאפיינים של מסרים המושקעים בתוכן כשלחו נבנה ומעוצב על-פי מה שיש בחומר עצמו, ולא מרכיב עליו על סמך הנחות או מבנים עיוניים.
- לדעתי נעמה צבר, ניתוח תוכן הוא תהליך של כל ארבעת האלמנטים דלעיל.

8.2 מאפייני ניתוח תוכן

- א. תהליך ניתוח מכון על ידי כללים מנוסחים בבחירה, וזאת כדי לצמצם עד למינימום את הסובייקטיביות של החוקר.
- ב. תהליכי ניתוח הוא תהליכי שיטתי, שלפיו אוסף מסוים של קטגוריות ניתוח נבנה באופן שהכללים של תכנים (או קטגוריות) או דמיונות נועשות באופן עקיף, ועל סמך חוקיות שנקבעה ויושמה לצורך זה.

- ג. הניתוח עוסק בתוכנים מסוימים בשתי רמות של פירוש:
- רמה א': רמת הניתוח ופירוש הממצאים והתכנים הגלויים והישרים, ניסוח קטגוריות למין, בחירת יחידות ניתוח והסקת היסקים.
- רמה ב': פירוש ההיסקים שעליהם הגע החוקר, והצבעה על השתמעויות הבאות לידי ביטוי בתוכנים הסמוניים והגלויים כאחד.
- ד. מטרתו של תהליך הניתוח הוא הצגה ורבה וככלית. הממצאים שביד החוקר צריכים להתקשר לתיאוריות קיימות או ליצור בסיס לתיאוריות חדשות.
- ה. כימות הממצאים – ניתוח תוכן מהיבש תשובה כמוויות מדוקאות (נעמה צבר, עמ' 89-90).

8.3 קטגוריות לניתוח תוכן

הגדרה: קטגוריות לניתוח תוכן הן אוטם מרכיבים בולטים, חשובים, החזרים, שוב ושוב בנתונים שנאספו ע"י החוקר. הם נבחרים על ידי החוקר בהתאם לשיקולו ולשאלות המחקר, וזאת משימה ראשונה של החוקר.

8.3.1 מאפייני אמינות הקטגוריות לניתוח תוכן:

- הקטגוריות צרכיות לשאוף את מטרות המחקר.
- על מערכת הקטגוריות להיות כוללת וממצאה.
- מערכת הקטגוריות צריכה להיות בנוייה מהגדירות חד-משמעית.
- הקטגוריות חייבות להיות בלתי תלויות.
- כל התובחנים של קטgorיה אחת חייבים לבוא מעוקן מין אחד בלבד.
- למערכת הקטגוריות צריכה להיות פנימית וחיצונית.
- על המערכת להיות ניתנת לשחרור (נעמה צבר, עמ' 90-93).

ברלסון (P. Berelson, 1952) קבע, כי הבעיה של בניית קטגוריות, היא ההיבט המכريع של ניתוח תוכן: "ניתוח תוכן עומד או נפל עם הקטגוריות שלו. מחקרים מסוימים היו פוריים במידה שהקטגוריות נסחו בהירות והותאמו כראוי לעביה ולתוכן. מחקרי ניתוח תוכן הנעים על בסיס של קל-אוריינטציה, ללא בעיות קירה המנוסחות בהירות ועם קטגוריות המופקות בצורה מושטשת או מבטאות בczroha עלובה, מובחנת להם כמעט ירודה או חסרת-ערך כמו... מכיוון שהקטגוריות כוללות את תמצית החקירה. אין ניתוח תוכן יכול להיות טוב יותר מאשר מערכת הקטגוריות שלו".

הולסטי (Holsti, 1968) מדגים את טיפוסי הקטגוריות שבהם משתמשים על-פי רוב במחקר של ניתוח תוכן.

8.3.2 קטגוריות של "מה שנאמר".

הנושא	— על מה נסבה התקורת?
כיוון	— כיצד מתופל הנושא (למשל: חיובי-שלילי, חזק-חלש)?
תקן	— מהו הבסיס שלפיו נעשה המין לפי כיוון?
ערכים	— אילו ערכים, מטרות או שאיפות מתגלו?
שיטות	— באילו שיטות נעשה שימוש להשגת המטרות?
תכוונות	— מה הן התכוונות שבחן נעשה שימוש בתיאור האנשים?
פועל	— מי מיצג כנוקט פעולות מסוימות?

סמכות	— בשם מי מושמעות ההצעה?
מקור	— מאין נובעת התקשרות?
מקום	— היכן מתרכחת הפעולה?
קונפליקט	— מה הם המקורות והמשורדים של קונפליקט?
סימנים	— האם הקונפליקטים נפרטים بصورة מאושרת, מעורפלת או טראגיית?
זמן	— متى מתרכחות הפעולות?

8.3.2 קטגוריות של "בצד זה נאמר"?

"צורה או טיפוס של התקשרות — זהו אמצעי התקשרות, כמו: רדיו, עיתון, נאום, טלוויזיה וכיו"ב. צורת ההצעה — מהי ההצעה הדקדוקית או התחבירית של התקשרות? תחבורה — מהי השיטה הריאטורית או התעמלתית שבה נעשה השימוש?"

8.4 ייחדות הנימוח

שלב שני, אחרי הגדרת הקטגוריות לנימוח, הוא הגדרת ייחדות ניתוח שעליה תופעל מערכת הקטגוריות שהוגדרו. אין כללים קבועים אשר לפיהם קובע החוקר את ייחדות הנימוח. קביעת ייחדות הנימוח מושפעת לא-מעט משאלות הממחקר ומטטרותיו ומדרישות מתודולוגיות אחרות. ניתן להבחן בחמש דרכי בהגדרת ייחדות תוכן:
 א. ייחדות ניתוח — מוגדרות על-פי מדדים פיסיים, כגון: ספרים, דוחות, כתבות בעיתון ועוד.
 ב. ייחדות ניתוח — מוגדרות על-פי מדדים תחביריים, כגון: מילים, משפטים, כתורות בחדשות ועוד.
 ג. ייחדות התייחסות — מוגדרות על-פי המאורעות, האנשים או הרעיונות שהתכנים מתיחסים אליהם באופן מפורש.
 ד. ייחדות שהן היגדים הנבעים מתוך התוכן המנותה.
 ה. ייחדות נושאית — המוגדרות על-ידי תכנים מסווגים ביחס או הסברים ופירושים שהם מ齊עים (נעמה צבר, עמ' 93).

8.5 עיבוד הנתונים והציגת הממצאים

תהליך המחקר בנימוח תוכן כולל את השלבים הבאים, כפי שראינו לעיל:

- א. הגדרת הקטגוריות שעלה-פהן ייערך ניתוח התוכן.
- ב. קביעת ייחדות הנימוח.
- ג. עיבוד הנתונים, שמטטרותיו הן:
 1. הצגת כיוונים, דגמים או יחסים חשובים או יהודים במצבות הנחקרת.
 2. ייחוס הכוונים שנתגלו למקומות מתחילה ניתוח לידע אחר, או לתיאוריות קיימות, או לייצור השערות, תיאוריות חדשות.

ביבליוגרפיה

אלכסברג פ"א (תשכ"ח), "שיטות העבודה בארכיון ההיסטורי הדוקומנטיבי", יד לדורא, חוברת א-ב, עמי 29-22

אלכסברג פ"א (תשכ"ג-תשכ"ד), "ארכיונים אישיים, סיורים ורישום", יד לדורא, חוברת ז

גורוס זהבית (1991), *החינוך היהודי בבית-הספר הקיבוצי של התנועה הקיבוצית המאוחדת (התק"ם) והקבוץ הארצי (הקבאה"ר)*, עבודת M.A. בהדרכת פרופ' מרדכי בר-לב, בית"ס לחינוך, אוניברסיטת בר-אילן

נחמיאס זוד, נחמיאס חייה (1982), *שיטות מחקר במדעי החנagogot*, תל-אביב, עם-עובד פרס יוחנן, יציב גד (1975), *שיטות מחקר במדעי החנagogot*, ירושלים, אקדמוניון עירם יעקב (תשמ"ב-1982), "מגמות בהיסטוריוגרפיה של החינוך — משמעותן לחקר תולדות החינוך בארץ-ישראל", *מגמות* כז (3), עמי 262-278

צבר בנו-יהושע, נומה (1990), *המחקר האICONI בהוראה ובלמידה*, אוניברסיטת תל-אביב, מסדה

צבר בנו-יהושע, נומה; זילברשטיין מי שפרירוי ני (1981), "מנחים לצוטרי מורים המפתחים חומר ליידה", *עינויים בחינוך* (32) עמי 98-83

שלנברג ת"ר (1956), הארכיון בימינו — הלכה למעשה, תל-אביב, יחדיון, עמי 347-160

שמיר אילנה (תשמ"ט), "שימוש בחומר ארכיאוני במחקר חינוכי", עבודת לשימור של פרופ' מרדכי בר-לב, אוניברסיטת בר-אילן, בית הספר לחינוך

- Andrew, A. (1985), "In Pursuit of the Past: Some Problems in the Collection and use of Historical Documentary Evidence", in: Burges R.G. (ed.), **Strategies of Educational Research**. Qualitative Methods ed. by Robert G. Burgess, London, Falmer, 1985
- Berelson, B. (1952), **Content Analysis in Communication Research**, New-York, Hafner, 1971
- Cohen, L. & Manion, L. (1980), **Research Methods in Education**, London, Croom Helm, 1980
- Chapin Stuart F. **Field Work and Social Research**, New-York: Century 1920
- Guba, E.G., & Lincoln, Y.S. (1981), **Effective Evaluation**, San-Francisco, Jessey Bess
- Holsti, O.R. (1968), "Content Analysis", in: G. Linzey and E. Aronson (eds.), **The Handbook of Social Psychology**, Vol. 2, Research Methods Addison-Westley, New-York, pp. 596-692
- Krippendorff, K. (1980), **Content Analysis — an Introduction to its Methodology**, Beverly Hills, Sage Publication